

Feest, of toch niet

'George, oh sorry, ik bedoel Koning George. U weet toch dat u binnenkort een feest gaat geven? '

'Ja, dat weet ik Leo'.

'Weet u dan ook dat er groot gevaar dreigt.'

'Nee, vertel verder.'

'Nou; U weet vast wel dat wij in een leesboek van Lola staan.'

'Ja, dat weten we allemaal.'

'Nou, we hebben van onze verkenners gehoord dat Lola het boek saai vindt en dus wil stoppen met lezen ...'

'Oh nee, toch dat zal het einde van ons bestaan zijn; alles hangt af van Lola. Leo, alsjeblieft, je móét zorgen dat mijn feest door kan gaan.'

'Ja, Koning George, ik zal ervoor zorgen dat het feest doorgaat.'

En zo begint Leo met zijn opdracht. 's Avonds, als Lola slaapt, klimt Leo het boek uit en loopt hij zo zacht mogelijk langs het kind maar dan ... hoort hij voetstappen op de gang. Hij verstopt zich snel achter het gordijn. De moeder van Lola komt binnen. Ze geeft Lola een kus op haar wang en loopt gelukkig weer weg. Opgelucht haalt Leo adem. Hij loopt weer terug naar het boek. Eenmaal binnen vertelt Leo het verhaal aan George.

'Oen', antwoordt George, 'als je was ontdekt dan zou het ook afgelopen zijn met ons'.

'Sorry koning George, ik zal het niet meer doen.'

Maar George antwoordt: *'Je opdracht is voorbij'* en snikkend loopt Leo weg.

Even later is het midden in de nacht en George wordt wakker. Hij gluurt over de rand van het boek en ziet Lola rechtop in bed zitten en tegen zichzelf mompelen: *'Waarom kan ik niet meer goed lezen, ze kunnen wel bewijzen dat ik dyslexie heb maar dat betekent toch niet dat ik niet goed kan lezen?'*. Ze loopt de kamer uit en George klimt uit het boek, en dan ziet hij een groot apparaat liggen. George loopt ernaartoe en hij ziet een knop zitten. Hij kijkt snel om zich heen om te zien of er iemand is en drukt dan op de knop. Op het scherm verschijnt een tekst: *'Dyslexie*

is iets waardoor je minder goed kan lezen. Dit kan er ook zorgen dat het kind lezen niet meer leuk gaat vinden, doordat hij of zij het dan niet goed kan.' Er staat nog veel meer tekst maar George weet genoeg. Hij loopt terug naar het boek, springt erin en valt met een vredige droom in slaap.

De volgende ochtend spreekt George het dorp toe: *'Attentie, attentie, we gaan een wedstrijd houden en wie wint krijgt een opdracht en een boel geld.'* Er klinkt een hard gejuich. George gaat weer verder: *'Het is een wedstrijd om te zien wie het beste kan sluipen van ons dorp.'* Weer klonk er gejuich. Dan roept George de namen van de mensen die aan de wedstrijd mee mogen doen: *'De broers Floris & Doris, Erik, en natuurlijk Leo. We beginnen met het onderdeel slalom!'*

Sluipend loopt iedereen door een slalom parkoers heen. Floris en Doris zijn het snelst maar doen het wel met hard geluid. Daarna komt Erik. Die doet het daarna het snelst en ook het zachtst. Leo doet het heel langzaam en niet per se zachter dan Erik. Daarna komen er nog meer onderdelen, tot de belangrijkste en laatste opdracht. Leo staat één punt voor Erik, maar er kan nog van alles gebeuren. Deze opdracht is door de kamer van Lola sluipen zonder dat ze je ziet. Floris & Doris zijn al uitgeschakeld bij de derde opdracht, dus Erik begint. Bij hem verloopt het vlekkeloos maar bij Leo kost het wel wat meer moeite: Terwijl hij bij het gordijn aankomt, valt hij naar beneden. Dat zorgt voor een enorme klap die ze blijkbaar in het huis beneden ook kunnen horen, want een paar seconden later staat de vader van Lola in de kamer en vraagt: *'Is daar iemand?'* Leo wil al bijna antwoorden, maar de strenge blik van koning George zegt al genoeg.

Vervolgens rent Leo terug naar het boek, maar op dat moment komt Lola zelf binnen en gaat op het bed zitten. Leo rent zo hard mogelijk zo hard als hij kan terug het boek in. Als hij er eenmaal in zit, glijdt het boek naar beneden en ligt het plat op de grond. In het boek zorgt dit voor een soort aardbeving, maar gelukkig zonder schade. Maar terwijl Leo denkt dat het helemaal goed is gekomen, is iedereen ook nog boos op hem en is hij ook nog eens afgevallen voor de wedstrijd. Dit betekent dat Erik de winnaar is en hij een belangrijke opdracht krijgt naast een geldprijs. s' Avonds komt Erik naar George toe om de opdracht te bespreken.

'George, wat is de opdracht eigenlijk?'

'Nou Erik, je moet 's nachts in haar oor fluisteren: 'Laat je moeder voorlezen.' en dat 3 keer'.

'Oké, Koning George, ik snap het'.

'Mooi, maar je kunt pas gaan als ik je wakker maak, ja?'

'Oké, is ook goed'.

Die nacht maakt George Erik wakker en Erik gaat op pad. Alles verloopt soepel. Erik klimt op het bed en fluistert zo zacht als hij maar kan 3 keer: *'Laat je moeder voorlezen'*. Daarna klimt hij weer van het bed af, terug naar het boek toe. Nadat hij weer in het boek is aangekomen, loopt hij gelijk naar zijn bed toe want hij is echt heel moe. Gelijk daarna valt hij in slaap. De volgende ochtend is er echter belangrijk nieuws, want Lola vraagt aan haar moeder: *'Mama, wil je voorlezen?'*

Erik wordt als een held onthaald, en al snel moeten ze het feest voor Koning George opbouwen, want zo staat in het boek. Ze zijn net op tijd, want de moeder begint al met lezen: *'Er was eens een wonderdorp, genaamd George-Dorp. Bla Bla Bla Bla bla bla bla bla bla Bla..'*

En zo is het feest van Koning George gered. *'En het feest voor Erik dan?'* vraag je je dat misschien af, nou dat ging door tot midden in de nacht.

EINDE!